

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้มีผลต่อความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารของประชาชนนี้ เป็น การศึกษาทางสังคมศาสตร์ ซึ่งทำการศึกษาโดยการสัมภาษณ์ และการสัมภาษณ์แบบ เจาะลึก ประกอบในการเก็บข้อมูล จากผู้ป่วยที่มารับการรักษาพยาบาลที่ศูนย์ฉุกเฉิน รังง โรงพยาบาล บำราศนราดรุร ที่มีอายุตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป จำนวน 150 คน และผู้ที่มากับผู้ป่วยแต่ไม่ได้มารับการ รักษาพยาบาล ที่มีอายุตั้งแต่ 25 ปีขึ้นไป จำนวน 150 คน รวม 300 คน

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป เอส พี เอส เอส ได้ ผลการวิเคราะห์ ดังนำเสนอด้วยตารางประกอบการบรรยายโดยแยกออกเป็น 5 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ส่วนที่ 2 ทดสอบสมมติฐาน

ความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารของประชากร

ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และ รายได้ กับร้อยละของความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร

ความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และ รายได้ กับร้อยละของความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร โดยการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ผู้ศึกษานำข้อมูลทั่วไปของประชากรที่ศึกษา และการรับข่าวสารทางสื่อมวลชน มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ข้อมูลทั่วไปจำแนกตามเพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ และ การรับข่าวสารทางสื่อมวลชน

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	196	65.3
ชาย	104	34.7
รวม	300	100
อายุ		
25 - 35 ปี	204	68.0
36 - 45 ปี	68	22.7
46 ปีขึ้นไป	28	9.3
รวม	300	100
	$\bar{X}$	33.62
สถานภาพสมรส		
สมรส	254	84.7
โสด	46	15.3
รวม	300	100
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (หรือเทียบเท่า)	122	40.7
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับอนุปริญญา (หรือเทียบเท่า)	149	49.7
ระดับปริญญาตรีขึ้นไป (หรือเทียบเท่า)	29	9.7
รวม	300	100
อาชีพ		
ไม่ใช้แรงงาน	67	22.3
ใช้แรงงาน	233	77.7
รวม	300	100

ตารางที่ 6 (ต่อ)

ข้อมูล	จำนวน	ร้อยละ
รายได้		
รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน	124	41.3
รายได้ 5,000 - 15,000 บาท ต่อเดือน	142	47.3
รายได้มากกว่า 15,000 บาท ต่อเดือน	34	11.3
รวม	300	100
	$\bar{X}$ 446.41	
การรับข่าวสารทางสื่อมวลชน		
ได้รับข่าวสารทางสื่อมวลชน	230	76.7
ไม่ได้รับข่าวสารทางสื่อมวลชน	70	23.3
รวม	300	100
ความถี่ของการรับข่าวสารทางสื่อมวลชน		
น้อยกว่า 2 ครั้งต่อเดือนลงมา	25	8.3
ตั้งแต่ 2 - 4 ครั้งต่อเดือน	104	34.7
มากกว่า 4 ครั้งต่อเดือน	101	33.7
รวม	300	100

จากตารางที่ 6 พบว่า ประชากรที่ศึกษาเป็นเพศหญิง ร้อยละ 65.3 เพศชายร้อยละ 34.7 อายุเฉลี่ย 33.62 ซึ่งส่วนใหญ่มีอายุ อยู่ในช่วง 25 ปี ถึง 35 ปี ร้อยละ 68.0 รองลงมาอยู่ในช่วง 36 - 45 ปี ร้อยละ 22.7 ส่วนอายุ 46 ปีขึ้นไปมีเพียง ร้อยละ 9.3 โดยประชากรที่ศึกษามีอายุเฉลี่ย 33.62 ปี พบว่ามีสมรส ร้อยละ 84.7 โสดมีเพียง ร้อยละ 15.3 การศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับอนุปริญญาถึง ร้อยละ 49.7 รองลงมามีการศึกษาต่ำกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 40.7 ส่วนในระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีเพียง ร้อยละ 9.7

ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่พบว่าประกอบอาชีพที่ใช้แรงงาน มีจำนวนถึง ร้อยละ 77.7 ส่วนประชากรที่ประกอบอาชีพไม่ใช่แรงงานมีจำนวนเพียง ร้อยละ 22.3 รายได้ของประชากรที่ศึกษา ส่วนใหญ่มีรายได้อยู่ในระดับ 5,000 - 15,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 47.3 รองลงมา เป็นรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือน ร้อยละ 41.3 ส่วนในระดับที่มีรายได้มากกว่า 15,000 บาท

ต่อเดือนพบเพียง ร้อยละ 11.3 มีรายได้เฉลี่ยเท่ากับ 9446.41 ประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารทางสื่อมวลชนมีถึง ร้อยละ 76.7 ส่วนประชากรที่ไม่ได้รับข่าวสารทางสื่อมวลชนเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารมีเพียง ร้อยละ 23.3 ซึ่งผู้ที่ได้รับข่าวสารทางสื่อมวลชนนั้น มีความถี่ส่วนใหญ่ 2 - 4 ครั้งต่อเดือน มีจำนวน ร้อยละ 34.7 รองลงมา มีความถี่ในการรับข่าวสารทางสื่อมวลชนมากกว่า 4 ครั้งต่อเดือน ร้อยละ 34.7 และผู้ที่ได้รับข่าวสารทางสื่อมวลชนน้อยกว่า 2 ครั้งต่อเดือนพบเพียง ร้อยละ 8.3

ส่วนที่ 2 ทดสอบสมมติฐาน

ความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารของประชากรที่ศึกษา

ผู้ศึกษาได้นำผลการสัมภาษณ์ ในส่วนของความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารมาให้คะแนนแล้วนำมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ทั้งโดยรวมและเป็นหัวข้อ และหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เป็นรายข้อ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 7 และตารางที่ 8

ตารางที่ 7 จำนวนและค่าร้อยละของความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร

ความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร	จำนวน	ร้อยละ
ไม่มีความตระหนัก (ระดับคะแนน 17 - 25 คะแนน)	14	4.7
มีความตระหนักน้อย (ระดับคะแนน 26 - 34 คะแนน)	93	31.0
มีความตระหนักมาก (ระดับคะแนน 35 - 44 คะแนน)	193	64.3
รวม	300	100
$\bar{X}$		36.18
SD		6.03

จากตารางที่ 7 พบว่าประชากรที่ศึกษาส่วนใหญ่ มีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารมาก มีจำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 64.3 รองลงมา มีความตระหนักน้อย จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 31.0 ส่วนกลุ่มที่ไม่มีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารมีเพียง 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 โดยมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 36.18 จากคะแนนเต็ม 44 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับที่มีความตระหนักมาก

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร (เป็นหัวข้อ)

ลำดับ	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
1.	ท่านคิดอย่างไรเกี่ยวกับอาหารใส่สีที่ขายตามห้องตลาด	3.41	0.90
2.	หากท่านทราบว่าอาหารที่ท่านรับประทานใช้สีที่ได้จากธรรมชาติแทนสีสังเคราะห์ ท่านรู้สึกอย่างไร	3.93	0.29
3.	ท่านเข้าใจอย่างไรเกี่ยวกับผงชูรส	3.10	0.90
4.	ท่านรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับ บอแรกซ์ หรือน้ำประสานทอง	2.58	1.38
5.	เกี่ยวกับดินประสิวที่แม่ค้านำมาใส่อาหาร ท่านเข้าใจว่าอย่างไร	2.85	1.27
6.	ปัจจุบันนิยมเอาลวดเย็บกระดาษมาใช้เย็บกระทงขนม เช่น ตะโก้ วุ้นกะทิ เป็นต้น แทนไม้กลัด ท่านมีความคิดเห็นอย่างไร	3.16	0.87
7.	ตามความรู้สึกของท่านคิดอย่างไรเกี่ยวกับการนิยมบรรจุ ถั่วฝักยาว หรืออาหารมันๆ ลงในถุงกระดาษที่ใช้แล้ว เช่น กระดาษหนังสือพิมพ์ กระดาษเอกสารต่าง ๆ หรือ บรรจุในถุงพลาสติกที่มีสี	3.60	0.82

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ลำดับ	รายการ	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
8.	ท่านเข้าใจอย่างไรเกี่ยวกับ ถั่วลิสง โดยเฉพาะถั่วลิสงปน	3.34	1.00
9.	ท่านคิดว่าผักที่มีรอยแมลงกัด ไม่สวยงาม น่ารับประทาน เป็นอย่างไร	3.64	0.81
10.	เกี่ยวกับสารกันบูด ท่านมีความเข้าใจอย่างไร	3.30	1.08
11.	ท่านรู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับการซื้ออาหารสำเร็จรูป เช่น อาหารถุง มารับประทาน	3.26	0.81
	รวม	36.17	10.13

จากตารางที่ 8 เพื่อศึกษาเป็นรายข้อแล้วพบว่าในข้อที่เกี่ยวกับสีที่ได้จากธรรมชาตินั้น ประชากรที่ศึกษาจะมีความตระหนักเกี่ยวกับเรื่องนี้มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 รองลงมาในข้อที่เกี่ยวกับผักที่มีรอยแมลงกัดไม่สวยงาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยของความตระหนักน้อยที่สุดคือในข้อที่เกี่ยวกับ บอแรกซ์ หรือน้ำประสานทอง รองลงมาคือในข้อที่เกี่ยวกับดินประสิว ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 และ 2.85 ตามลำดับ

ซึ่งหากดูจากค่าเฉลี่ยรวม ก็จะพบว่า ประชากรที่ศึกษามีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 36.17 จากคะแนนเต็ม 44 คะแนน โดยมีคะแนนต่ำที่สุดเท่ากับ 17 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 44 คะแนน

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และรายได้ กับร้อยละของความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร

ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลทั่วไปและการรับข่าวสารทางสื่อมวลชนมาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์กับความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร และนำผลการวิเคราะห์ข้อมูลมาแจกแจงความถี่ หาค่าร้อยละ ปรากฏผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร

ความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัย ในอาหาร	ร้อยละ			
	ไม่ตระหนัก	ตระหนัก น้อย	ตระหนัก มาก	รวม
ตัวแปรอิสระ				
อายุ				
25 - 35 ปี	5.9	37.7	56.4	100.0
26 - 45 ปี	2.9	20.6	76.5	100.0
46 ปีขึ้นไป	-	7.1	92.9	100.0
สถานภาพสมรส				
สมรส	3.9	32.7	63.4	100.0
โสด	8.7	21.7	69.6	100.0
การศึกษา				
ต่ำกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (หรือเทียบเท่า)	0.7	45.9	43.4	100.0
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึง ระดับอนุปริญญา (หรือเทียบเท่า)	0.7	24.8	74.5	100.0
ระดับปริญญาตรีขึ้นไป (หรือเทียบเท่า)	-	-	100	100.0
อาชีพ				
ไม่ใช้แรงงาน	-	14.9	85.1	100.0
ใช้แรงงาน	6.0	35.6	58.4	100.0
รายได้				
รายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท ต่อเดือน	8.1	39.5	52.4	100.0
รายได้ 5,001 - 15,000 บาทต่อเดือน	2.8	23.2	73.9	100.0
รายได้มากกว่า 15,000 บาทต่อเดือน	-	32.4	67.6	100.0

จากตารางที่ 9 ข้อมูลเกี่ยวกับประชากรที่ศึกษาที่ได้จากการสัมภาษณ์ จำนวน 300 คน เมื่อนำมาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ กับความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารพบว่า

ผู้ที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป มีจำนวนร้อยละของผู้ที่มีความตระหนักมาก มากที่สุด มีจำนวนถึงร้อยละ 92.9 รองลงมาเป็นผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 26 - 45 ปี ซึ่งมีจำนวน ร้อยละ 76.5 และผู้ที่มีอายุ ตั้งแต่ 25 - 35 ปี มีจำนวนผู้ที่มีความตระหนักมากร้อยละ 56.4 ในส่วนของผู้ที่มีความตระหนักน้อยและไม่มีความตระหนักพบว่ามีจำนวนร้อยละของผู้มีอายุ 25 - 35 ปี สูงกว่า ผู้ที่มีอายุ 26 - 45 ปี โดยมีจำนวนร้อยละของผู้มีความตระหนักน้อย 37.7 และ 20.6 ตามลำดับ และจำนวนร้อยละของผู้ไม่มีความตระหนักมีจำนวนร้อยละ 5.9 และ 2.9 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีอายุมากกว่าจะมีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารมากกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า

ผู้ที่เป็นโสด มีจำนวนร้อยละของความตระหนักมาก มากกว่าผู้ที่สมรสแล้วโดยมีจำนวนร้อยละ 69.6 และ 63.4 ตามลำดับ ส่วนจำนวนร้อยละของความไม่ตระหนักผู้ที่เป็นโสด มีจำนวนร้อยละมากกว่า ผู้ที่สมรสแล้ว โดยมีร้อยละ 8.7 และ 3.9 และในส่วนของผู้ที่มีความตระหนักน้อยพบว่ามีจำนวนผู้ที่สมรสมีจำนวนร้อยละมากกว่าผู้ที่เป็นโสด โดยมีจำนวนร้อยละ 32.7 และ 21.7 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารของประชาชน

ในเรื่องของการศึกษา พบว่าผู้ที่จบการศึกษาชั้นสูงสุดตั้งแต่ระดับปริญญาตรีขึ้นไป (หรือเทียบเท่า) มีจำนวนผู้มีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารมากถึงร้อยละ 100 รองลงมาคือผู้ที่มีการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับปริญญาตรี (หรือเทียบเท่า) โดยมีจำนวนร้อยละ 74.5 ส่วนผู้ที่ระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (หรือเทียบเท่า) มีจำนวนร้อยละ 43.4 ส่วนในระดับความตระหนักน้อยนั้น ผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (หรือเทียบเท่า) มีจำนวนร้อยละ 45.9 ซึ่งมากกว่า ผู้ที่จบระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นถึงระดับอนุปริญญา (หรือเทียบเท่า) ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 24.8 และในส่วนของผู้ไม่มีความตระหนักก็เช่นเดียวกัน โดยมีจำนวนร้อยละ 10.7 และ ร้อยละ 0.7 ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีการศึกษาในระดับสูงกว่าจะมีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารสูงกว่าผู้ที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่า

สำหรับในเรื่องอาชีพ พบว่าในกลุ่มของผู้ที่มีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารสูงนั้น ผู้ประกอบอาชีพไม่ใช้แรงงานมีจำนวนร้อยละมากกว่าในกลุ่มของผู้ใช้ที่แรงงานในการประกอบอาชีพ โดยมีจำนวนร้อยละ 85.1 และ 58.4 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มของผู้ที่มีความ

ตระหนักน้อย ผู้ที่ประกอบอาชีพไม่ใช้แรงงานจะมีจำนวนร้อยละน้อยกว่าผู้ประกอบอาชีพที่ใช้แรงงาน โดยมีจำนวน 14.9 และ 35.6 ตามลำดับ และในจำนวนผู้ที่ไม่มีความตระหนัก ไม่พบผู้ที่ประกอบอาชีพไม่ใช้แรงงาน ส่วนผู้ประกอบอาชีพใช้แรงงานมีจำนวนร้อยละ 6.0 แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบอาชีพไม่ใช้แรงงานมีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารสูงกว่าผู้ประกอบอาชีพใช้แรงงาน

ส่วนในเรื่องรายได้ พบว่าผู้ที่รายได้ 5,000 - 15,000 บาทต่อเดือนมีจำนวนผู้มีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารมาก มากที่สุดถึงร้อยละ 73.9 รองลงมาคือผู้ที่มีรายได้มากกว่า 15,000 บาทต่อเดือนขึ้นไป ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 67.6 และในส่วนของผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือนมีจำนวน 52.4 ส่วนในกลุ่มของผู้ที่มีความตระหนักน้อยพบว่า ผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือนมีจำนวนร้อยละ 39.5 มากกว่าผู้ที่มีรายได้มากกว่า 15,000 บาทต่อเดือน และรายได้ 5,000 - 15,000 บาทต่อเดือน ซึ่งมีจำนวนร้อยละ 32.4 และ 23.2 ตามลำดับ ส่วนในจำนวนผู้ไม่มีความตระหนักพบว่า ไม่มีผู้ที่มีรายได้มากกว่า 15,000 บาท ต่อเดือน แต่ในกลุ่มของผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาทต่อเดือนมีจำนวนร้อยละ 8.1 ซึ่งมากกว่าผู้ที่มีรายได้ 5,000 - 15,000 บาทต่อเดือน ซึ่งมีเพียง 2.8 จากความสัมพันธ์ดังกล่าวซึ่งหากดูโดยรวมพบว่า ผู้ที่มีรายได้สูงกว่ามีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารสูงกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า

ความสัมพันธ์ระหว่างอายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และรายได้ กับความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร โดยการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผู้ศึกษาได้นำข้อมูลเกี่ยวกับ อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และรายได้ ซึ่งเป็นตัวแปรตาม มาหาความสัมพันธ์โดยการวิเคราะห์ด้วยสถิติ ซึ่งในการศึกษารังนี้ ผู้ศึกษาใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way analysis of variance) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ดังตารางที่ 10

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง อายุ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ และ รายได้ กับความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร

ความตระหนักเกี่ยวกับ พิษภัยในอาหาร ตัวแปรอิสระ	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F Ratio	F Prob
อายุ	ระหว่างกลุ่ม	2	6.11	3.05	9.64	0.001
	ภายในกลุ่ม	297	94.09	0.32		
	รวม	299	100.20			
สถานภาพสมรส	ระหว่างกลุ่ม	1	0.01	0.01	0.023	0.8786
	ภายในกลุ่ม	298	100.19	0.34		
	รวม	299	100.20			
การศึกษา	ระหว่างกลุ่ม	2	16.52	8.26	29.32	0.000
	ภายในกลุ่ม	297	83.68	0.28		
	รวม	299	100.20			
อาชีพ	ระหว่างกลุ่ม	1	5.57	5.57	17.54	0.000
	ภายในกลุ่ม	298	94.63	0.32		
	รวม	299	100.20			
รายได้	ระหว่างกลุ่ม	2	4.99	2.49	7.78	0.0005
	ภายในกลุ่ม	297	95.21	0.32		
	รวม	299	100.20			

* มีความสัมพันธ์ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ มีความสัมพันธ์กับความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ โดยใช้การเปรียบเทียบร้อยละในส่วนที่ 3 ส่วนสถานภาพสมรส เมื่อวิเคราะห์หาความสัมพันธ์แล้วไม่พบว่ามีความสัมพันธ์ ซึ่งก็ให้ผลสอดคล้องกับการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยการเปรียบเทียบร้อยละ

จากการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบร้อยละประกอบกันนั้น เพื่อให้แน่ใจว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่เกิดขึ้นนั้น เป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริงหรือไม่ หรือเป็นความสัมพันธ์แฝง หรือความสัมพันธ์ที่ซ่อนเงื่อนไขอะไรบางอย่าง ผู้ศึกษาจึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์โดยนำตัวแปรทดสอบที่กำหนดไว้มาประกอบการวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระดับนามมาตราของกูดแมน และกรูชกัล (G) ปรากฏผลดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระดับนามมาตราของกูดแมน และกรูชกัล (G) ระหว่างตัวแปรอิสระกับความตระหนักร่วมเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร ซึ่งเป็นตัวแปรตาม และระหว่างตัวแปรอิสระกับความตระหนักร่วมเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร โดยมีตัวแปรทดสอบมาวิเคราะห์ร่วม

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรทดสอบ	ค่า G	ความสัมพันธ์	
อายุ	-	0.51	กลาง	
	เพศ	เพศหญิง	0.50	กลาง
		เพศชาย	0.59	กลาง
	สถานภาพสมรส	สมรส	0.58	กลาง
		โสด	0.17	ต่ำ
	ระดับการศึกษา	ระดับการศึกษาต่ำ	0.61	กลาง
		ระดับการศึกษาสูง	0	ไม่มี
	อาชีพ	อาชีพไม่ใช้แรงงาน	0.64	กลาง
		อาชีพใช้แรงงาน	0.54	กลาง
	รายได้	รายได้ต่ำ	0.29	ต่ำ
		รายได้สูง	0.68	กลาง
	ความถี่ของการรับข่าวสารทางสื่อมวลชน	ความถี่ต่ำ	1	สูง
		ความถี่สูง	0.58	กลาง

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรทดสอบ	ค่า G	ความสัมพันธ์	
การศึกษา	-	0.71	สูง	
	อายุ	อายุน้อย	0.76	สูง
		อายุมาก	0.72	สูง
	อาชีพ	อาชีพไม่ใช้แรงงาน	0.85	สูง
		อาชีพใช้แรงงาน	0.70	สูง
	เพศ	เพศหญิง	0.68	สูง
		เพศชาย	0.76	สูง
	สถานภาพสมรส	สมรส	0.71	สูง
		โสด	0.82	สูง
	รายได้	รายได้ต่ำ	0.82	สูง
		รายได้สูง	0.86	สูง
		ความถี่ของการรับข่าวสาร ทางสื่อมวลชน	ความถี่ต่ำ	0.82
	ความถี่สูง	0.79	สูง	
อาชีพ		0.61	กลาง	
	อายุ	อายุมาก	0.03	ต่ำ
		อายุน้อย	1	สูง
รายได้		0.69	สูง	
	การศึกษา	การศึกษาต่ำ	0.42	ต่ำ
		การศึกษาสูง	0	ไม่มี

จากตารางที่ 11 สามารถนำผลการหาค่าสัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์มาประกอบการทดสอบสมมติฐาน ได้ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ผู้ที่มีอายุมากกว่า น่าจะมีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารสูงกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระคืออายุ

ตัวแปรตามคือความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร

ตัวแปรกำหนดเงื่อนไขคือ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ และ การรับข่าวสารทางสื่อมวลชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า อายุมีความสัมพันธ์กับความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร นั่นคือ ผู้ที่มีอายุมากกว่าจะมีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารสูงกว่า ผู้ที่มีอายุน้อยกว่านั้นก็หมายความว่า สมมติฐานที่ตั้งไว้ได้รับการยืนยัน และความสัมพันธ์ที่ได้เป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง เนื่องจากไม่มีตัวแปรอธิบายที่จะนำมาร่วมวิเคราะห์ได้ ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม เมื่อมีการคุมตัวแปรกำหนดเงื่อนไขนั้น จากตารางที่ 11 ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

การคุมตัวแปรในเรื่องเพศ แล้วพบว่าความสัมพันธ์ยังคงเป็นเช่นเดิม ซึ่งก็แสดงว่าความสัมพันธ์เดิมของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่กำหนดไว้นั้น เป็นความสัมพันธ์แบบไม่มีเงื่อนไขในเรื่องเพศ

เมื่อคุมตัวแปรในเรื่องสถานภาพสมรส พบว่าความสัมพันธ์ที่ได้เปลี่ยนแปลงไป มีความสัมพันธ์ต่ำลง สำหรับผู้ที่โสด ส่วนผู้ที่สมรสแล้วยังคงเหมือนเดิม แสดงว่าความสัมพันธ์ที่กำหนดไว้มีเงื่อนไขในเรื่องสถานภาพสมรส

สำหรับการคุมตัวแปรในเรื่องการศึกษา พบว่าความสัมพันธ์ที่ได้เปลี่ยนแปลงไปไม่มี ความสัมพันธ์สำหรับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาสูง แต่ความสัมพันธ์ยังคงใกล้เคียงกับความสัมพันธ์เดิมสำหรับกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำ แสดงว่าความสัมพันธ์ที่กำหนดไว้มีเงื่อนไขในเรื่องระดับการศึกษา

ส่วนการคุมตัวแปรในเรื่องอาชีพ พบว่าความสัมพันธ์ที่ได้ใกล้เคียงกับความสัมพันธ์เดิม ซึ่งก็แสดงว่าความสัมพันธ์เดิมของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่กำหนดไว้นั้น เป็นความสัมพันธ์แบบไม่มีเงื่อนไขในเรื่องอาชีพ

การคุมตัวแปรในเรื่องรายได้ พบว่าความสัมพันธ์ที่ปรากฏเปลี่ยนแปลงไป มีความสัมพันธ์น้อยสำหรับผู้ที่มีรายได้ต่ำ และมีความสัมพันธ์เช่นเดิมสำหรับผู้ที่มีรายได้สูง แสดงว่าความสัมพันธ์เดิมของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่กำหนดไว้นั้น เป็นความสัมพันธ์แบบมีเงื่อนไขในเรื่องรายได้

และเมื่อคุมตัวแปรในเรื่องการได้รับข่าวสารทางสื่อมวลชน พบว่าความสัมพันธ์เปลี่ยนแปลงไปมีความสัมพันธ์สูงสุดสำหรับการได้รับข่าวสารทางสื่อมวลชนน้อย แต่สำหรับการรับข่าวสารทางสื่อมวลชนมาก มีความสัมพันธ์ใกล้เคียงกับความสัมพันธ์เดิม แสดงว่าความสัมพันธ์ที่กำหนดไว้มีเงื่อนไขในเรื่องการได้รับข่าวสารทางสื่อมวลชน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ผู้ที่มีอายุมากกว่าจะมีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารสูงกว่าผู้ที่มีอายุน้อยกว่า โดยมีเงื่อนไขของความสัมพันธ์ในเรื่องสถานภาพสมรส ระดับการศึกษา รายได้ และการรับข่าวสารทางสื่อมวลชน

สมมติฐานที่ 2 ผู้ที่สมรสแล้ว น่าจะมีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารสูงกว่าผู้ที่เป็นโสด

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระคือ สถานภาพสมรส

ตัวแปรตามคือ ความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร

ตัวแปรกำหนดเงื่อนไขคือ เพศ สถานภาพสมรส การศึกษา อาชีพ รายได้ และการรับข่าวสารทางสื่อมวลชน

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสถานภาพสมรสไม่มีความสัมพันธ์กับความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร นั่นคือ ไม่ว่าจะบุคคลจะสมรสแล้วหรือโสด มีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารไม่แตกต่างกันนั้น ก็หมายความว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ไม่ได้รับการยืนยัน

ดังนั้น จึงไม่สามารถสรุปได้ว่า ผู้ที่สมรสแล้วมีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารสูงกว่าผู้ที่เป็นโสด

สมมติฐานที่ 3 ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่า น่าจะมีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาดำกว่า

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระคือ การศึกษา

ตัวแปรตามคือ ความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร

ตัวแปรอธิบายคือ อายุ และอาชีพ

ตัวแปรกำหนดเงื่อนไขคือ เพศ สถานภาพสมรส รายได้ และการรับข่าวสารทางสื่อมวลชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การศึกษามีความสัมพันธ์กับความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารคือ ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าจะมีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารสูงกว่าผู้ที่มี

การศึกษาต่ำกว่านั้น ก็หมายความว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้รับการยืนยัน และจากตารางที่ 11 เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เมื่อมีการคุมตัวแปรแบบอธิบายได้ผล การวิเคราะห์ ดังนี้

การคุมตัวแปรในเรื่องอายุ และอาชีพพบว่า ระดับความสัมพันธ์ยังคงเหมือนเดิม แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษากับความตระหนักเป็นความสัมพันธ์ที่แท้จริง

ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เมื่อมีการคุมตัวแปรกำหนดเงื่อนไขได้ผลการวิเคราะห์ จากตารางที่ 11 ดังนี้

การคุมตัวแปรในเรื่อง เพศ พบว่า ความสัมพันธ์ที่ได้อยู่ยังคงเป็นเช่นความสัมพันธ์เดิม ซึ่งก็แสดงว่า ความสัมพันธ์เดิมของตัวแปรการศึกษา และความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารที่ตั้งไว้ นั้น เป็นความสัมพันธ์แบบไม่มีเงื่อนไขเรื่องเพศ

เมื่อคุมตัวแปรในเรื่องสถานภาพสมรสพบว่า ความสัมพันธ์ที่ได้อยู่ยังคงเป็นเช่นเดิม ซึ่งก็แสดงว่าความสัมพันธ์เดิมของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามที่กำหนดไว้ นั้น เป็นความสัมพันธ์แบบไม่มีเงื่อนไขในเรื่องสถานภาพสมรส

สำหรับการคุมตัวแปรในเรื่องรายได้พบว่า ความสัมพันธ์ที่ได้อยู่ยังคงเป็นเช่นเดิมก็แสดงว่าความสัมพันธ์เดิมของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตามที่กำหนดไว้ นั้น เป็นความสัมพันธ์แบบไม่มีเงื่อนไขในเรื่องรายได้

และเมื่อคุมตัวแปรในเรื่องการรับข่าวสารทางสื่อมวลชนพบว่า ความสัมพันธ์ที่ได้อยู่ยังคงเป็นเช่นเดิม แสดงว่าความสัมพันธ์เดิมของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามที่กำหนดไว้ นั้น เป็นความสัมพันธ์แบบไม่มีเงื่อนไขในเรื่องการรับข่าวสารทางสื่อมวลชน

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าจะมีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารสูงกว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำกว่า โดยไม่มีเงื่อนไขของความสัมพันธใด ๆ

สมมติฐานที่ 4 ผู้ที่ประกอบอาชีพที่ไม่ใช่แรงงาน น่าจะมีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารสูงกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพที่ใช้แรงงาน

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระคือ อาชีพ

ตัวแปรตามคือ ความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร

ตัวแปรอธิบายคือ อายุ สถานภาพสมรส และการศึกษา

ตัวแปรกำหนดเงื่อนไขคือ เพศ รายได้ และการรับข่าวสารทางสื่อมวลชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า อาชีพมีความสัมพันธ์กับความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารนั้น คือ ผู้ที่มีอาชีพที่ไม่ใช่แรงงาน จะมีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารสูงกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพที่ใช้แรงงาน นั่นก็หมายความว่า สมมติฐานที่ตั้งไว้ได้รับการยืนยันแต่เมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เมื่อมีการคุมตัวแปรอธิบาย จากตารางที่ 11 ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

การคุมตัวแปรในเรื่องอายุพบว่า ระดับของความสัมพันธ์เปลี่ยนแปลง แสดงว่าความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม เป็นความสัมพันธ์ที่ไม่แท้ หรือเป็นความสัมพันธ์ที่กระทบกระทั่งจากอายุบุคคล ซึ่งเป็นสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้ความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารแตกต่างกัน นั่นคือ อายุของบุคคลมิใช่อาชีพของบุคคลที่ทำให้ความตระหนักของบุคคลในเรื่องเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารแตกต่างกัน ดังที่ตั้งสมมติฐานไว้

ดังนั้น จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า ผู้ที่ประกอบอาชีพที่ไม่ใช่แรงงาน จะมีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารสูงกว่าผู้ที่ประกอบอาชีพที่ใช้แรงงาน

สมมติฐานที่ 6 ผู้ที่มีรายได้สูงกว่า น่าจะมีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารสูงกว่าผู้ที่มีรายได้ต่ำกว่า

ตัวแปร

ตัวแปรอิสระคือ รายได้

ตัวแปรตามคือ ความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร

ตัวแปรอธิบายคือ อายุ และการศึกษา

ตัวแปรกำหนดเงื่อนไขคือ เพศ สถานภาพสมรส อาชีพ และการรับข่าวสารทาง

สื่อมวลชน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า รายได้มีความสัมพันธ์กับความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร นั่นคือ ผู้ที่มีรายได้สูงกว่าจะมีความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหารสูงกว่าผู้ที่มีรายได้นั้น ก็หมายความว่าสมมติฐานที่ตั้งไว้ได้รับการยืนยันและเมื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม เมื่อมีการคุมตัวแปรแบบอธิบาย จากตารางที่ 11 ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

การคุมตัวแปรในเรื่องการศึกษาพบว่า ระดับของความสัมพันธ์เปลี่ยนแปลง แสดงว่าความสัมพันธ์ของตารางรวมนั้น เป็นความสัมพันธ์ไม่แท้หรือเป็นความสัมพันธ์ที่กระทบกระทั่งจากการศึกษาของบุคคล ซึ่งเป็นสาเหตุที่แท้จริงที่ทำให้ความตระหนักเกี่ยวกับพิษภัยในอาหาร

แตกต่างกัน นั่นคือ การศึกษาของบุคคลมิใช่รายได้ของบุคคลที่ทำให้ความตระหนักเกี่ยวกับ
พิษภัยในอาหารแตกต่างกัน ดังที่ได้ตั้งสมมติฐานไว้

ดังนั้น จึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ว่า ผู้ที่มีรายได้สูงกว่าจะมีความตระหนักเกี่ยวกับ
พิษภัยในอาหารสูงกว่าผู้มีรายได้ต่ำกว่า

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย